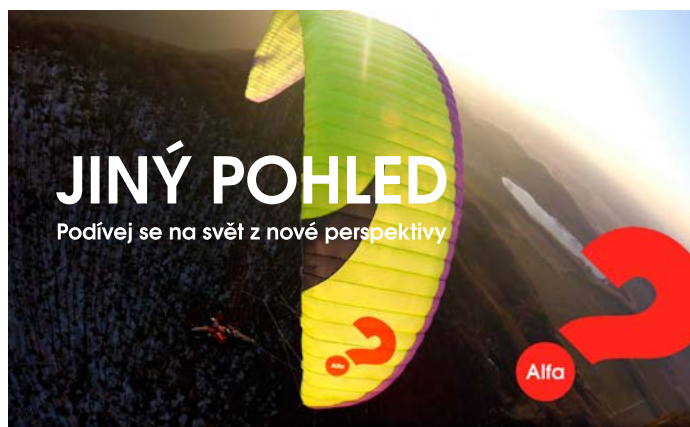

Farní zpravodaj Teplice

**Od března opět
kurzy Alfa v Teplicích!**

Kdy: ve čtvrtek 19. března 2020 v 19 hodin
Kde: Salesiánské středisko Štěpána Trochty,
Maršovská 1539/3, Teplice-Trnovany
Kontakt: tel.: 603 258 354, www.kurzylfateplice.cz

Příprava na křest

Začátek postní doby je obdobím zvláštní přípravy na křest těch, kteří se už na něj připravují delší dobu. Už se něco dozvěděli, něco prožili společně mezi sebou, s námi a s Bohem. Teď je to jakási cílová rovinka, na které je doprovázíme a povzbuzujeme a přejeme jim, aby vítězně doběhli do cíle.

Když si ale představíme nějaký závod a hlavně tu cílovou rovinku, je tam především závodní dráha, brána s nápisem cíl, rozhodčí, závodníci, trenéři, zdravotní péče, ... ale také obecnstvo, fanoušci, ...

Všechno a všichni mají své místo. Kdybychom si představili tu cílovou rovinku právě jako postní dobu – tedy čas těsně před křtem, kde závodníky

jsou katechumeni a cílem je křest, kde jsme my? Kam bychom se zařadili? Jsme obecnstvo, které třeba ani nepovzbuzuje, ale jen přihlíží, nebo ho ten povyk dokonce

Foto: Jan Macek – Člověk a víra

Uvnitř tohoto vydání

Příprava na křest	2
Koncert pro Marka Ševčíka	3
Pouť k Donu Boskovi a sliby nového salesiána spolupracovníka ve Světci	4
Blíží se začátek dalšího kurzu Alfa	5
Karneval v ledovém království	6
Laici v církvi a jejich poslání	7
Tajemství teplických kostelů (1) – Kostel sv. Jana Křtitele – tajemství dveří	8
Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty	9
Přemýšlení o novém Salesiánském centru	10
Etický slabikář (7)	11
Ahoj, děti!	12
Naši dlouhodobě nemocní farníci	13
Jak ten čas letí (1)	15
Farní knihovna – Kalendář akcí	16

ruší při obcerstvení? Máme zájem o ten běh a o závodníky? Jsme ti, kdo „už to přece mají za sebou“ a už se tím nemusejí zabývat?

Postní doba je tím, že máme mezi sebou katechumeny, příležitostí vrátit se na závodní dráhu. Být při tom, protože je to běh nás všech. Nejsme neteční pozorovatelé, ale členové týmu. Záleží i na nás, jak ten závod dopadne.

Pokusme se odpovědět na otázku, která je pokládána katechumenům na začátku postní doby.

„Chcete mít plnou účast na životě církve Kristovy, chcete být pokřtěni a biřmováni a chcete spolu s námi z jednoho stolu jíst chléb života a pít z kalicha spásy?“

Chceme to skutečně? Jak se přesvědčíme o tom, že to chtění není jen zvykové a formální?

Přeji plodnou postní dobu plnou Boží blízkosti.

Radek

Koncert pro Marka Ševčíka

V sobotu 22. února 2020 proběhl koncert na duševní podporu našeho farníka Marka Ševčíka. Děkujeme všem, kdo se zúčastnili a přispěli tak na dobrou věc. Zvláště také děkujeme účinkujícím – Collegiu hortense, zpěvákům pod vedením J. Štěpánové, kapele PHAU a dalším.

Foto: Jan Macek – Člověk a víra

Pouť k Donu Boskovi a sliby nového salesiána spolupracovníka ve Světcí

Nezapomínejme na venkovské farnosti. První únorový den ve Světcí administrator materialibus venkovských farností Robert Kotyšan a salesiáni spolupracovníci (ASC) uspořádali společně s bratry salesiány z Teplic pouť k Donu Boskovi. Den 31. 1. je výročím jeho smrti a svátkem, který slaví salesiánská rodina po celém světě. Světec ve Světcí, to je symbolické!

Robert Kotyšan dnes složí sliby do rukou Jana Macouna, koordinátora provinciální rady ASC. Stane se součástí rodiny Dona Boska. Bude salesiánem spolupracovníkem. Připravoval se na tento krok celé tři roky.

Před druhou hodinou už je tady spousta hostů – z Prahy, Nového Boru, Litoměřic, Teplic, Mostu.

Přijeli i někteří salesiáni z Teplic, a dokonce dorazil z Fryštáku i Jan Blaha – Žanek. K naší velké radosti se nás sešlo okolo padesáti – kostel ve Světcí tolik věřících nezažívá tak často.

Standa Balů Vocásek jako formátor budoucího salesiána spolupracovníka a člen místní rady společenství ASC Sever uvítal hosty. Varhany zaburácely, naši muzikanti M. Budek a H. Bothová nám mši budou doprovázet, bude to přece sláva, pouť. V barokním kostele se ozvaly písně se salesiánskou tematikou – Dej mi duše, ostatní si vezmi! Už dlouho v tomto kostele nebylo u oltáře tolik kněží. Byli čtyři – T. Mareš, P. Hertl, J. Blaha a hlavní celebrant M. Martinek. Nedávno litoměřický biskup P. Jan Baxant vysvětil zdejší kapli Dona Boska. Tu tady vybudoval právě Robert, který se věnuje tomuto kostelu i několika dalším.

Světecký kostel sousedí s bývalou farou, kde je dnes kulturní centrum obce. hned po mši bylo možné se tam přesunout na neformální setkání.

Bylo to krásné odpoledne, všichni jsme se dobře bavili. Doufejme, že díky dnešní vydařené akci by se tato pouť mohla stát tradicí. Je důležité setkávat se a naslouchat si, navštěvovat i venkovské opuštěné farnosti a vrátit jim tak zase život. Velký dík všem ze Světce, všem poutníkům, kněžím a hlavně tobě, Pane!

Za všechny salesiány spolupracovníky zdraví Nataša a Standa Vocáskovi

Foto: Jan Macek – Člověk a Věra

Blíží se začátek dalšího kurzu Alfa

V druhé polovině března začne další kurz Alfa v Teplicích. Kurzy Alfa vznikly v 70. letech 20. stol. pro londýnskou farnost Holy Trinity Brompton (HTB). Původně byly určeny pro nové konvertity. Ve farnosti se vystřídalo několik duchovních a schéma kurzů se měnilo. Přibyl také víkend, jehož náplní bylo obsáhlejší téma o Duchu Svatém. V roce 1990, za vikáře Nickyho Gumbela, dostaly kurzy současnou podobu. V této londýnské farnosti kurzy od té doby nepřetržitě běží.

Jak kurz probíhá a co je jeho součástí? Jedná se o 12 setkání. Společné jídlo má účastníky uvolnit a příjemná atmosféra pomoci k snazšímu seznamování. Přednáška na dané téma nutí přítomné k zamyšlení a připravuje je na nejdůležitější část večera, kterou je diskuze. Témata na sebe navazují a mají vzestupnou obtížnost. Víkend s Duchem Svatým je nedílnou součástí.

Kurzy již dávno neorganizují pouze v Anglii – konají se na všech kontinentech a připravují je mnohé církve. Podstatné je, že se používají stejné výchozí materiály. Podle odhadů se setkání za více než 30 let zúčastnilo přes 30 milionů lidí na celém světě. A jak je na tom Česká republika a Teplice?

V ČR se konal první kurz Alfa v Praze v roce 1997. Od té doby kurzy proběhly ve více než 300 společenstvích, sborů a farnostech z 18 církví. Na jaře 2016 se konal první kurz Alfa i v Teplicích. Ještě předtím všichni členové týmu prošli několikaměsíční přípravou. Ačkoliv vstupovali do „neznámého a nejistého“, vstoupili sem s nadšením a touhou zapálit Boží jiskru v dalších lidských srdcích. Podařilo se? Po skončení kurzů se několik lidí rozhodlo následovat Krista a svěřit svůj život do jeho rukou. Když pak jejich křest nebo biřmování sledovala celá naše farnost, byla to pro všechny velká radost.

Pro koho je kurz Alfa v Teplicích letos určen? Pro každého, kdo hledá Boha, kdo tápe a nemůže nalézt odpovědi na své otázky. Pro každého, komu je víra vzdálená, a přesto se o ní chce něco dozvědět. Pro každého, kdo by se chtěl orientovat v otázce současné církve. Pro každého, kdo si zatím nedodal odvahu ptát se po otáznících života.

Vážení čtenáři, znáte ve svém okolí někoho takového? Předějte mu tyto informace:

Ve čtvrtek 19. 3. 2020 v 19 hodin začíná v Teplicích kurz Alfa.

Setkání se uskuteční v prostorách Salesiánského střediska v Teplicích-Trnovanech, Maršovská 1539/3. Blíží informace na telefonním čísle **603 258 354** nebo na **www.kurzalfateplice.cz**. Zároveň vás prosíme o modlitby za zdárný průběh i za nové účastníky. Kéž má Hospodin i nadále otevřenou svoji náruč pro každého, kdo ho hledá.

Členové týmu kurzu Alfa – Alfáci

Karneval v ledovém království

O třetí únorové neděli se fara proměnila v pohádkové ledové království.

Na chodbách i v místnostech poletovaly sněhové vločky, na zábradlí visely ledové rampouchy. To už přicházely děti v pohádkových převlecích Elsa, Anny, Olafa, soba Svena, ale mohli jste tu potkat i zimního Indiána nebo zimní vílu.

Největší a nejkrásnější sestry Elsa a Anna předvedly úžasný tanec hodný muzikálových prken a pak učily tancovat i menší kamarády. Chtěly uspořádat oslavu blížícího se jara, ale zjistily, že jim došly v zimě všechny zásoby. Elsa si vzpomněla na příběh o pokladu v Zakázaném lese v temné jeskyni, o kterém jí vyprávěl

táta. Vedla k němu nesnadná cesta, pro kterou bylo třeba získat ztracenou mapu. A tak spolu s dětmi prožily krásné dobrodružství, ve kterém získávaly části mapy za různé odvážné či tvořivé úkoly.

Lovily kameny v ledové vodě, vyráběly třpytivé vločky, bořily sněhovou hráz a přecházely ledové moře i temnou jeskyni. Mapu získaly, ale bylo třeba počkat, až se ozve hlas Atohalanu. Teprve pak mohly jít hledat poklad ukrytý na tajném místě. Společně si pak poklad rozdělily: sladké sněhové vločky, jiskřivé bublinky i samolepky z příběhu.

Závěr karnevalu byl opět ve znamení tance, rozloučili jsme se s požehnáním salesiána Petra.

Velký dík patří především dospívající farní mládeži – Kačce, Johance, Marušce, Danovi, Josífkovi a Matyášovi, kteří letos karneval vymýšleli a organizovali.

Věrka

Laici v církvi a jejich poslání

V minulém vydání zpravodaje jsem se pokusil na základě konstituce *Lumen Gentium* a exhortace Jana Pavla II. *Christifideles Laici* o stručný úvod k postavení laiků v církvi po II. vatikánském koncilu. Rovněž jsem slíbil podrobnější komentář. Pojdme tedy na to a položme si tu nejzákladnější otázku. Jak sama církev chápe laiky?

V dřívějších dobách byl laikem označován někdo, kdo nebyl v teologických otázkách vůbec vzdělaný. S takovým chápáním se však již dnes nelze spokojit, neboť mnoho řadových věřících má univerzitní teologické vzdělání. *Lumen Gentium* slovem „laik“ označuje *všechny věřící křesťany, mimo členy stavu duchovenského a stavu řeholního. Tedy věřící křesťany, kteří vykonávají svým podílem poslání celého křesťanského lidu v církvi a ve světě.* Jejich zvláštní vlastností je „světský ráz“ a život ve světě, protože působí i mimo církev. *Tam je volá Bůh k tomu, aby plnili sobě vlastní úkoly v duchu Evangelia a jako kvas přispívali k posvěcení světa jaksi z nitra, a tak především příkladem svého života, vírou, nadějí a láskou hlásali Krista druhým lidem.*

Jan Pavel II. hovořil o povolání všech křesťanů na vinici Páně. Každý člověk má své povolání a místo ve světě, kterým má sloužit bližnímu člověku i Bohu. Každý má využít svých vlastních schopností, dovedností a místa k tomu, aby šířil zvěst o Kristu. Z koncilních i papežových textů je zřejmý postoj, že členové duchovního stavu mají své specifické úkoly, a rovněž tak laici, kteří svým životem spoluvytváří království Boží. Věřící laici jsou také poslání na vinici, aby sloužili Bohu, tak jak to můžeme číst v Matoušově evangeliu (Mt 20). *Evangelijní podobenství nám klade před oči rozsáhlou vinici Páně a velké zástupy mužů a žen, které Pán volá a posílá, aby na ní pracovali. Taková vinice je celý svět, který se musí podle Božího plánu přetvářet pro příchod Božího království a pro jeho neměnné trvání.* Papež zároveň zdůrazňoval, že „nikomu není dovoleno zůstat nečinným“. Ježíš také povolává úplně všechny dělníky, a to i ty, kteří stojí u cesty a nic nedělají.

Je tedy zřejmé, že toto Boží volání je adresované i nám, kteří žijeme v dnešní době. Slova však nestačí, je třeba být skutečným příkladem, a to i s vědomím své vlastní nedokonalosti. K tomu je však zapotřebí i odvaha. Však příkladem k odvaze nám jsou všichni svatí.

A co bude v dalším čísle zpravodaje? Příště si něco povíme o důstojnosti laiků a jejich účasti na trojím úřadu Ježíše Krista.

Rostislav Kadlec

Tajemství teplických kostelů (1)

Kostel sv. Jana Křtitele – tajemství dveří

Víte, kolik je v kostele sv. Jana Křtitele na Zámeckém náměstí dveří? Které dveře se nikdy nesmí otevřít, které dveře jsou zazděné a proč? Pojdme si na to posvítit.

Takže k první otázce: Kolik je v kostele sv. Jana Křtitele dveří? Počítejte se mnou. Hlavní vchod má dvoje dveře, které vymezují vstup. Pak jsou tam dvoje dveře viditelné zvenčí na průčelí. Ty jsou ale zazděné a zevnitř jsou v těch místech umístěny zповědnice. Pak jsou dvoje dveře z boku kostela. Jedny u sv. Barbory a druhé u kříže. Ale pozor! Jsou dvojité. Jedny dveře, o kterých asi málokdo ví, jsou ještě u oltáře u svatostánku a vedou do skladu náradí. Když už jsme zmínili svatostánek, ten má také dvířka. Pak jedněmi dveřmi vejde do sakristie a dalšími do předsíně oratoře, zvané Krček. Tam jsou další troje dveře. Ven do prostoru vedle kostela, na toalety, kde jsou další dveře, a na schodiště. V oratoři v prvním patře jsou ještě jedny dveře do výstavní místnosti. Teď se vydejme výš. Jedněmi dveřmi vstoupíme na schodiště ve věži a stoupáme ke spodnímu kůru. Tam najdeme vchodové dveře. O něco výš je kůr. Troje dveře: Ze schodiště, do archívu a na vlastní kůr. Vedle varhan najdeme dvířka na půdu nad levou boční lodí. O pár schodů výše jedny dveře vedou ze schodiště na půdu nad pravou boční lodí. Pak jsou dveře vedoucí do klubovny. O něco výše je vchod ke zvonům, ke kterým se dostaneme přes dveře ze schodiště, a za nimi jsou dveře na hlavní půdu. Pak už nás čekají dvoje dveře na ochoz, jedny k pokladně a jedny na výstavu. Zde jsou ještě dveře vedoucí do komůrky ponocného, který zaspal požár Teplic a od té doby tam musí pořád opilý ležet a strašit návštěvníky. Na ochozu jsou ještě jedny dveře trvale zavřené. Ty vedou do prostoru za pokladnou, kam taky vedou vnitřní dveře. Po schodech se dostaneme k padacím dveřím a jsme na půdě věže s krásnou tesařskou prací, trámovým a okny na všechny strany. A to by mělo být všechno. Takže, kolik dveří jste napočítali?

A teď ta druhá otázka. Které dveře se nikdy nesmí otevřít? Pokud chodíváte ke kostelu Lázeňskou uličkou, tak už to asi víte. Jsou to ty boční dveře u oltáře s křížem v levé lodi. Ty zevnitř vypadají docela nevinně, ale kdybyste je otevřeli a chtěli jimi projít, tak se najednou ocitnete asi pět metrů nad zemí. Naštěstí je dole zatravněný svah. Asi by to nemuselo skončit tragicky, určitě by to ale dost bolelo.

Na třetí otázku jsme odpověděli hned na začátku. Zazděné jsou dveře za zповědnicemi. Mohl by mi někdo prozradit proč? Asi je to v Teplicích nějaký oblíbený zvyk. V Červeném kostele jsou taky oba boční vchody zazděny. Zatím. Třeba se podaří jeden vchod obnovit a vybudovat tam bezbariérový vstup. Tak nám držte palce. *Radek*

Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty

<https://www.teplice.sdb.cz/stredisko/>

Středisko Trnovany

Jako každý měsíc, i v únoru proběhl kroužek Plavání, který se koná každých 14 dní a je zcela zdarma. Kroužek se těší velké oblibě a pokaždé si z něj odnášíme plno zážitků. Plavat chodíme do Aquacentra Teplice. Vedoucí Eliška s Maruškou a s dobrovolníkem Vládičkou se na vás těší na příštím Plavání konaném po jarních prázdninách, a sice 10. března 2020.

Besedu o dobrovolnictví pod vedením Katky a Pavlínky z Prosetic si mohla poslechnout mládež v herně trnovanského střediska. Mladí se dozvěděli, co vše obnáší dobrovolnictví, jaké jsou jeho cíle, ale i o tom, jak konkrétně může dobrovolník ve středisku pomoci.

I přesto, že nám počasí příliš nepřálo, podařilo se uskutečnit akci Uklidíme Trnovany, kterou měl na starost vedoucí Karel. Společně s dětmi, které pravidelně dochází do střediska, se vydali uklidit přilehlé dětské hřiště.

Ani letos jsme si nezapomněli připomenout svátek Dona Boska, zakladatele salesiánů. V herně s dětmi o Donu Boskovi hovořil Míra Palíšek. Nezapomněl jim říct něco málo o jeho životě i o tom, jak Don Bosco salesiány založil.

První Přespávačku s fotbalem v tomto kalendářním roce uspořádal Karel společně s Petrem, společně s výběrem nejlepších hráčů fotbalu z kategorie modrých a mladších žlutých se vydali na přátelský fotbalový turnaj do Prahy. Tato přespávačka byla motivací pro všechny zúčastněné na další tréninky, i na účast na fotbalovém turnaji, který se bude konat na jaře.

Po fotbalové přespávačce následovala společná Přespávačka na běžkách. Jak už název napovídá, na programu bylo běžkování. Na hory se vydalo několik dětí ze střediska na Maršovské i z Prosetic v doprovodu vedoucích Marušky, Tomáše a Jiřiny.

Eliška Fialová

Přemýšlení o novém Salesiánském centru

Ani jsme se nestačili domluvit, kdo napíše do Zpravodaje o tom památném setkání 18. ledna, a už je tady březen. Proto bych rád splatil dluh, který v této věci vnímám.

Byla to pro mne akce naprosto nepředstavitelná. Nevěděl jsem, kolik očekávat lidí, co od ní vůbec očekávat, jestli k něčemu bude, jestli to nebude moc výbušné, nebo naopak nebudeme moc při zemi. Ve všech těchto ohledech mne to setkání překvapilo. Nejdříve to vypadalo na pár lidí, ale najednou nás tam bylo skoro 40. Překvapivé byly i nápady a příspěvky, tvůrčí atmosféra, to, že se nikdo nekouzl a nikdo neškodil. Všichni se snažili přispět ke společnému dílu.

Byla to příležitost říct k tomu vznikajícímu projektu svoje. Projevit své obavy a také očekávání. Prostě být u toho. A to se povedlo. Jsem rád, že i při této příležitosti se spojila farnost a středisko.

Že ani nebylo znát, odkud kdo je, a všichni pracovali na jednom díle. Výstupy jsou a bude se s nimi dále pracovat. Máme v plánu pravidelně informovat o postupu prací i s fotodokumentací. Ve Zpravodaji i v ohláškách. Máte se na co těšit.

Ještě jedna věc mi leží na srdci. Zjistil jsem, že si musím dávat větší pozor na to, co a kdy říkám. Když jsme v jednu chvíli podle mne spíše v lehčím tónu mluvili o postoji k děkanství, řekl jsem, že je mi tam dobře. To je pravda, ale měl jsem to trochu rozvést. Neznamená to totiž, že bych se nechtěl stěhovat do nového, nebo že bych proti té změně něco měl. Je to ale proces, který se rozjíždí a vlastně už běží a jsem rád, že můžu být u toho. Zatím to ale neřeším, protože zatím to není a jsem rád tam, kde jsem. To je všechno. Až budu v novém, budu zase rád objevovat klady a zápory nové situace. Kdysi mi jednou jeden kněz řekl, že je doma tam, kde je kostel. Mně připadá, že to máme podobné. Jsme doma tam, kde máme komunitu, ke které patří i ten kostel nebo alespoň kaple (a všichni, kdo jsou okolo a chtějí mít na tom společném díle účast).

Radek

Etický slabikář (7)

(Výběr z publikace ThDr. Jiří Skoblík: *Etický slabikář*, Arcibiskupství pražské, Praha 1994)

Slovem **slabikář** obvykle nazýváme jednoduchý soubor zásad pro život každého člověka.

Etický slabikář – jde o získání nezákladnějších vědomostí, jak mravně žít.

Etika (z řeckého *ethos* – mrav) je teorií morálky, patří do obvyklých filosofických disciplín. Zabývá se zkoumáním mravnosti. **Etika** zkoumá morálku neboli morálně důležitá jednání a jeho normy.

Farní zpravodaj Teplice (FZT) přichází se souborem několika základních etických zásad. Tento **Etický slabikář** by mohl být nejjednodušším vodítkem – opakováním – pro nás dospělé, ale i pro dospívající a především pro rodiče a vychovatele. Vychází na pokračování v ročníku 2019/2020 FZT. Redakce FZT ráda odpoví na otázky kohokoli z řad čtenářů FZT.

Osvojování pravidel správného jednání

Dítě se učí od malička podle postojů dospělých, kteří hodnotí nejrůznější jednání dítěte jako správné nebo nesprávné. Tento postoj dospělých je dítětem vstřebáván, dítě si pravidla (správného či nesprávného) jednání praktikovaná dospělými osvojuje (zvnitřňuje je). Mluvíme o internalizaci (*interně – uvnitř*) norem jednání.

Tento proces může probíhat na různé úrovni – v rodině, v obci, v národě – a vede ke vzniku postojů v jednání a ke zvyklostem a mravům ve společnosti. Ty označujeme řeckým slovem **ethos**. Vhodný prvek cizího ethosu může být integrován do vlastního ethosu. Teoretické úvahy o ethosu přísluší oboru **etika**.

Zeptáme-li se dospělého člověka, v čem vidí hlavní prameny pravidel správného jednání, jimiž se ve svém mravním životě řídí, patrně odpoví: *Ve veřejném životě a ve vlastním „cítění“ správnosti uvažovaného řešení.* – Takovou odpověď etika hodnotí jako nedostatečnou. Jak veřejné mínění, tak vlastní citění bývají zdrojem mnoha etických omylů.

Považovat za správné jednání hodnocené jen podle citění představuje nebezpečí, že obhajoba tohoto jednání ztratí objektivní platnost a stane se pouhou výměnou pocitů.

Proto je třeba založit toto zkoumání na něčem objektivním, překračujícím subjektivní obzor jednotlivého člověka.

(Pokračování v dalším čísle FZT).

Ahoj, děti!

Snad nejsem sama, kdo si myslí, že se kalendář zbláznil. Je zima? Nebo jaro? Možná, že příroda protestuje, protože se k ní lidé nehezky chovají. Mohlo by se stát, že zasněžené obrázky naší české krajiny už budou jednou jen v knížkách, na fotkách nebo ve vzpomínkách vašich rodičů a prarodičů.

Vaše kamarádka Jana

Správné odpovědi z minulého čísla

Hádanka 1: Krtek

Křížovka: Ministrant

Hádanka 2: Melouny

Křížovka

1	K			
2	K			
3	K			
4	K			
5	K			
6	K			
7	K			

- 1 Jakub (*domácky*)
- 2 jedna z iniciačních svátostí
- 3 hrací list
- 4 nádhera
- 5 indiánské plavidlo
- 6 části stromů
- 7 nápoj z mléka
- 8 jedovatý had
- 9 lidové oděvy
- 10 zimní svrchní oblečení
- 11 vousy

8	K			
9	K			
10	K			
11	K			

Hádanka 1

Je to tým prima kamarádů,
vytvoří docela dlouhou řadu.
Bydlí v plechovce, v krabičce, v pouzdře, v penálu,
někdo z nich se zmenšuje rychleji, někdo pomalu.
Zelený bráška – ten nejraděj má travičku,
červený – jahody, žlutý – každou hvězdičku.
A který z nich má rád vločky a sních?
Ten, co ubývá nejpomaleji z nich.

Hádanka 2

Bedýnka nevelkých rozměrů, připomíná knížku,
vezmeš ji do školy, do práce, do pelíšku.
Hodně tlačítek, světýlka, nějaké dráty,
když si nevíš rady, zeptáš se mámy nebo táty.
Cíví do ní velcí i malí, holky i kluci, mladí i staří,
jeden hledá, co by koupil, druhý podle ní vaří.
Ač není velká – hodně se do ní vejde,
ale běda, když dlouho elektřina nejde.

Naši dlouhodobě nemocní farníci

V Bibli je dlouhý věk požehnáním. Vystavuje nás konfrontaci s naší křehkostí, vzájemnou závislostí, rodinnými a společenskými vazbami, a především s naším postavením Božích dětí. Bůh Otec, který nám udílí stáří, nám tak poskytuje čas, abychom jej hlouběji poznávali a navázali s ním niterný vztah; abychom stále více vcházeli do jeho srdce a spočinuli v něm. Stáří je však rovněž časem, kdy se obnovuje plodnost (srv. Ž 91,15, Řím 4,18–20). Starý člověk, i když je slabý, se může stát nástrojem v dějinách spásy. Není zde pouze minulost, jako kdyby pro staré lidi existoval

Foto: pikrepo.com

jen předešlý život a zplesnivělý archiv. Pán s nimi chce a může psát i nové stránky naplněné svatostí, službou, modlitbou. Senioři jsou přítomností a zítřkem církve. Stáří není nemoc, nýbrž privilegium. Nemocí se ovšem může stát osamělost.

papež František

pan Ivo Barabáš st. – doma
P. Benno Beneš – Praha-Řepy
paní Marie Burdová – doma
pan Vojtěch Huša – DS Bystřany
manželé Jakowetzovi – doma
paní Magda Janáčková – zemřela 22. 2.
paní Antonie Janečková – DS Bystřany
paní Marie Kobastová – DS Bystřany
paní Marie Kubínová – DS Bystřany

paní Milada Kulichová – doma
pan Ján Medvec – zemřel 18. 2.
paní L. Mikšíková – DS Bystřany
paní Eva Petrová – DS Bystřany
paní Jana Rostová – DS Bystřany
paní Karolína Slezáková – doma
pan Marek Ševčík – doma
paní Věra Zárybnická – DS Bystřany
(údaje aktuální ke dni uzávěrky FZ)

Myšlenka na březen

„Bůh si tě váží a má k tobě úctu.“ (papež František – exhortace „Kristus žije“)

Úmysly, za které se naši nemocní modlí v březnu

1.–7. 3. Za naše nové katechumeny a za celou naši farnost, abychom dokázali letošní postní dobu prožít s hlubokou vnitřní opravdovostí;

8.–14. 3. Za všechny nemocné postižené vážnou virovou chorobou a za jejich lékaře a ošetřovatele;

15.–21. 3. Za všechny pedagogy, vychovatele, katechety a skautské vůdce, aby pomáhali mladým lidem hledat a nacházet pravé životní hodnoty.

22.–28. 3. Za ochranu nenarozeného života a Boží požehnání pro všechny maminky, které očekávají příchod svého miminka na svět;

29. 3. – 4. 4. Za salesiánskou misii v Bulharsku a zdárné dokončení stavby kostela a střediska ve Staré Zagoře

*Kontakt: P. Pavel Hertl, SDB, tel.: 737 128 609 (svátost smíření, svátost pomazání nemocných, Eucharistie, duchovní rozhovor, návštěva doma i v nemocnici)
Jaroslav Janšta, ASC, tel.: 777 606 840 (Eucharistie, rozhovor, duchovní četba, společné modlitby, pravidelné duchovní doprovázení v období nemoci doma i v nemocnici)*

jarjan

Jak ten čas letí (1)

Před nějakou dobou se objevila myšlenka, že by bylo dobré ve Farním zpravodaji uvádět nejen měsíc a rok, ve kterém to dané číslo vychází, ale i ročník časopisu – tedy informaci o tom, jak dlouho už pravidelně sděluje informace o životě naší farnosti. Tak jsem tedy prošel všechny ročníky, které máme ve farní kanceláři a zkontroloval, jestli jsou zastoupeny všechny. Zjistil jsem, že je ta historie docela zajímavá. V roce 1991 se objevuje ještě na psacím stroji a patrně cyklostylem rozmnožený „SMLS Skoropravidelný asiměsíčník Salesiánského střediska mládeže v Teplicích“. Tedy občasník nazvaný podle Salesiánského střediska mládeže. Jsou tam ještě podepsáni P. Ing. Jan Rob, P. Petr Němec a samozřejmě Dr. Ševčík jako autor rozhovorů. V tiráži se dočteme následující:

Šéfredaktor: dosud neobsazeno

Nezodpovědní redaktoři: Jenda Vodák, Pavel Pešata

Podávání novinových zásilek ředitelstvím pošt v Praze dosud nepovoleno.

Později se objevuje ještě další jméno – Petr Šimůnek. Během dalšího roku přibývá (už zodpovědných) redaktorů. Např. Ing. Krutská, Ing. Triebenekrová (později psáno už Trübenekrová), Ing. Barabáš (st.). V dalších číslech bez titulů.

Rok 1993 přináší informaci, že Farní zpravodaj Teplice je registrován OÚ Teplice pod č. 19/1992, v redakční radě se objevuje O. Matula a tiráž končí sdělením, že „náklady jsou hrazeny z kostelních sbírek“. Tato informace tam vydržela dosud. Občas se tam mihne P. M. Maňásek a L. Novotný. V roce 1995 je už Miroslav Maňásek stálým členem redakční rady. V roce 1996 se opouští T602 a najíždí se asi na Windows. Je to znát na grafice.

Jen ještě, proč to všechno píšu. Prostě proto, abych zamaskoval fakt, že jsem se spletl a letošní ročník má být XXX. a ne XX. Takže lednové a únorové číslo se tímto stávají sběratelskými raritami.

Už jsem přešvihl povolený rozsah, takže pokračování příště.

Radek

Farní knihovna

Jerry D. Thomas: „Ten který přichází“ – tato kniha vypráví Ježíšův strhující životní příběh. Jaký Ježíš byl? Co doopravdy učil?

čo

Kalendář akcí

- 1. 3. 14.00 Zařazení mezi čekatele křtu – Světec u Bíliny, kostel sv. Jakuba Většího
- 3. 3. 9.00 Pletařky – děkanství
- 7. 3. 15.30 První mariánská sobota – kostel sv. Jana Křtitele
- 10. 3. 18.00 Projektový tým – děkanství
- 14. 3. 9.00 Duchovní obnova farnosti, Turínské plátno, pan biskup Radkovský – děkanství
- 15. 3. 14.00 1. skrutinium – Světec u Bíliny, kostel sv. Jakuba Většího
- 21. 3. 9.00 Zpověď dětí před prvním svatým přijímáním – děkanství
- 22. 3. 14.00 2. skrutinium – Světec u Bíliny, kostel sv. Jakuba Většího
- 23. 3. 19.30 Pastorační rada – děkanství
- 26. 3. 18.00 Přednáška z cyklu Úvod do biblické teologie
- 29. 3. 14.00 2. skrutinium – Světec u Bíliny, kostel sv. Jakuba Většího

Prosím všechny farníky zodpovědné (i nezodpovědné) za nějaké akce, aby se podělili o informace týkající se setkání skupin v rámci farnosti a okolo ní (ekumenická setkání, společenství, kurzy Alfa, středisko, ...). Rád do našeho zpravodaje všechny akce zahrnu. Uzávěrka bývá obvykle 20. dne v měsíci. Pokud ale víte o akcích třeba i na celý rok dopředu, tím lépe. Navíc budou informace přístupné na nově sdíleném kalendáři farnosti.

Radek

Redakční rada:

Ing. Ivo Barabáš st., Martin Budek,
Olga Červená, Mgr. Rostislav Kadlec,
P. Ing. Radomír Kuchař, SDB,
Mgr. Jaroslav Poláček, MUDr. Jan Ševčík,
Jana Tóthová, DiS

Vychází jednou měsíčně, náklady
jsou hrazeny z kostelních sbírek.

Telefon: 417 531 041

E-mail: farnost.teplice@dltm.cz

<https://www.teplice.sdb.cz/farnost/>

Číslo účtu: 2600695917/2010